

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1816/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122371205
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122371205.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: T. V., B.. XX. XX. XXXX, O. X. L. XXXX/ X, XXX XX L., práv. zast.: JUDr. Tomáš Dopita | ADVOKÁT, s. r. o., so sídlom Vazovova 6838/9B, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 998 791, proti povinným: 1/ N.. U. U., B.. XX. XX. XXXX, X. U. XXX/XX, XXX XX I., 2/ J. U. U., B.. XX. XX. XXXX, X. W. C., J. X, J. G. a 3/ N. U., B.. XX. XX. XXXX, X. U. XXX/XX, XXX XX I., povinný v 3. rade práv. zast.: Mgr. Michal Ferčák, advokát so sídlom Bernolákova 1652/29, 955 01 Topoľčany, IČO: 50 825 739, o vymoženie 1.679,50 Eur, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Kamil Líška, Grosslingova 62, 811 09 Bratislava, IČO: 42133572, pod sp. zn. 324X 354/22, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1816/2022 zo dňa 01. 03. 2023, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1816/2022 zo dňa 01. 03. 2023 tak, že:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Oprávnený m á voči povinnému 3/ nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného 3/ na zastavenie exekúcie v sume 198,28 Eur.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1816/2022 zo dňa 01. 03. 2023 vyššia súdna úradníčka vyhovel návrhu povinného 3/ na čiastočné zastavenie exekúcie a exekúciu voči nemu vo výške 367,55 Eur zastavila podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že exekučným titulom, na základe ktorého je v predmetnej exekúcii vymáhaná pohľadávka vo výške 1.679,50 Eur a 2.128,04 Eur, ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, teda podľa Uznesenia Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 8C/103/2015 - 277, zo dňa 03. 02. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 04. 2022 a vykonateľnosť dňa 12. 04. 2022 (exekučný titul 3.) boli povinní v I. až v III. rade zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 3.807,54 Eur, ktorej sume zodpovedajú uplatnené nároky vo výške 1.679,50 Eur a 2.128,04 Eur (spolu: 3.807,54 Eur). Povinný v 3. rade poukazuje na Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 40D/63/2015-137, Dnot 250/2015, zo dňa 05. 04. 2017 JUDr. Veroniky Baričičovej, notárky so sídlom v Pezinku, v konaní po poručiťelovi: neb. O. U., G.. X., B.. XX. XX. XXXX, ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX, naposledy bytom v I. (ďalej „osvedčenie o dedičstve“). V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-154 zo dňa 03. 06. 2019 (exekučný titul 1.), v bode 13., v časti týkajúcej sa výšky nadobudnutého dedičstva povinným v 3. rade (žalovaný 3/) sa uvádza ustanovenie § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj záver prvostupňového súdu „ ...Žalovaných 2/, 3/ zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3439,99 Eur, ktorá predstavuje ich podiel nadobudnutého dedičstva. Nakoľko žalovaní 2/ a 3/ zodpovedajú len do výšky nadobudnutého dedičstva súd konanie v časti úrokov z omeškania, ako aj z úroku pôžičky

zastavil.“ Exekučný súd pritom poukazuje na výrok uvedeného rozsudku, ktorý uložil žalovanému v 3. rade (N. U.) zaplatiť žalobcovi sumu 3.439,99 Eur. Vyššia súdna úradníčka mala za to, že je daná zodpovednosť povinných za úhradu predmetného vymáhaného nároku: trov právneho zastúpenia celkom v sume: 3.807,54 Eur (1.679,50 Eur, 2.128,04 Eur), avšak u povinného v 3. rade len do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva, súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou tohto povinného. Vychádzajúc z osvedčenia o dedičstve, z ktorého vychádzal už prvostupňový súd v základnom konaní, preto rozhodla o čiastočnom zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, nakoľko existujú okolnosti, ktoré spôsobili zánik časti vymáhaného nároku, a to tak, že voči povinnému v 3. rade v časti prevyšujúcej hodnotu ním nadobudnutého dedičstva k sume 3.807,54 Eur, teda vo výške: 367,55 Eur exekúciu zastavil (3.807,54 Eur - 3.439,99 Eur = 367,55 Eur).

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť oprávnený, ktorú odôvodnil tým, že vyššia súdna úradníčka nesprávne vyhodnotila právny stav, keď zastavila exekúciu voči povinnému v 3. rade vo výške 367,55 Eur, nakoľko táto časť nepredstavuje istinu ani vecnú podstatu uplatneného nároku; nárok na náhradu trov konania, ktoré bolo vedené voči povinnému v 3. rade, ktorý svojim (ne)konaním trovy spôsobil a zároveň dobrovoľne v zmysle právoplatného rozhodnutia (exekučného titulu) neplnil. Oprávneným (žalovaným) uplatnený nárok teda zodpovedal sume vo výške 3.439,99 Eur, čo je v celom rozsahu konformné s ust. § 470 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 ZB. Občiansky zákonník. Navyše, tento nárok vyplýva z právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré je v tejto časti vykonateľné, a teda nie je na mieste namietat' výšku v rámci vedeného exekučného konania. Povinný 3/ bol spoločne a nerozdielne zaviazaný na náhradu trov konania, voči čomu mohol podať opravný prostriedok, tento ale nepodal. Zároveň nešlo o nárok vyplývajúci z dedičstva, ale o nárok, ktorý vznikol priamo povinnému a nebol odvodený od jeho právneho predchodcu. Preto oprávnený žiada, aby na základe podanej sťažnosti bolo napadnuté uznesenie zrušené a návrh povinného 3/ na zastavenie exekúcie bol zamietnutý. Zároveň si oprávnený uplatnil aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Povinný 3/ vo vyjadrení k podanej sťažnosti poukázal na to, že všetky relevantné skutočnosti uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh povinného 3/ na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

10. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie je sporom medzi oprávneným a povinným, či je exekúcia vedená po práve. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré

musí súd exekúciu zastaviť. Návrh povinného na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, a teda povinný musí uviesť všetky okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti.

11. Po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu sťažnostný súd konštatuje, že vyššia súdna úradníčka správne opísala skutkový stav, avšak vyvodila z neho nesprávne právne závery. Je nesporné, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, a to konkrétne uznesenia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-277 zo dňa 03. 02. 2022 v nadväznosti na výrok VI. rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-154 zo dňa 03. 06. 2019 v spojení s výrokom II. rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/265/2019-216 zo dňa 26. 05. 2021 (ďalej len „exekučný titul“), ktorý exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 06. 04. 2022 a vykonateľnosť dňa 12. 04. 2022. Exekučným titulom bola oprávnenému voči povinným 1/, 2/ a 3/ priznaná náhrada trov základného konania tak, že povinní boli zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť oprávnenému trovy vo výške 3.807,54 Eur (z toho súdny poplatok 1.679,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 2.128,04 Eur).

12. Povinný 3/ sa v návrhu na zastavenie exekúcie bránil tým, že sa zrejme jedná o dlh po jeho zosnulej matke, po ktorej nadobudol dedičstvo v cene 3.440,-Eur. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou. Povinný tak môže zodpovedať za dlhy poručiťľky najviac do výšky 3.440,-Eur, preto je dôvodné, aby bola exekúcia v prevyšujúcej časti zastavená.

13. S návrhom povinného 3/ na čiastočné zastavenie exekúcie sa vyššia súdna úradníčka stotožnila a exekúciu voči nemu zastavila v časti o vymoženie sumy 367,55 Eur. S uvedeným záverom však sťažnostný súd nemôže súhlasiť, keď vyššia súdna úradníčka pri svojom rozhodovaní nezobrala do úvahy povahu vymáhanej pohľadávky, a teda či v predmetnej exekúcii sa skutočne vymáha dlh zosnulej matky povinných 2/ a 3/ tak, ako to prezentoval povinný 3/ v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, a teda taký dlh, za ktorý povinný 3/ zodpovedá len do výšky nadobudnutého dedičstva podľa § 470 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka sa totiž vzťahuje len na dlhy, ktoré mal poručiťľ v dobe svojho úmrtia. V tomto smere však treba ďalej doplniť, že v rámci súdnych konaní, v ktorých sa uplatňuje dlh - pohľadávka patriaca poručiťľovi, môžu vzniknúť dedičom aj ich „vlastné“ pohľadávky (záväzky), napr. z titulu náhrady trov konania, ktorého boli sporovou stranou ako právni nástupcovia po poručiťľovi.

14. Vychádzajúc z uvedeného tak treba ďalej poukázať na to, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom oprávnený pôvodne uplatňoval pohľadávku voči povinnému 1/ a matke povinných 2/ a 3/, ktorá v priebehu súdneho konania zomrela a súd ďalej v konaní pokračoval s jej právnymi nástupcami v zmysle osvedčenia o dedičstve sp. zn. 40D/63/2015-137, Dnot 250/2015, zo dňa 05. 04. 2017, teda povinným 2/ a 3/. Sťažnostný súd tak za nesporné považuje, že povinný 2/ a 3/ zodpovedajú za dlh ich zosnulej matky, ktorý voči nej oprávnený uplatnil v základnom konaní, na čo napokon reflektujú i výroky I., II. a III. rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-154 zo dňa 03. 06. 2019. Tento rozsudok v rozsahu výrokov I., II. a III. však nie je predmetom tejto exekúcie. Predmetom tejto exekúcie sú trovy, ktoré oprávnenému vznikli v základnom konaní a nárok, na náhradu ktorých mu bol priznaný výrokom VI. rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-154 zo dňa 03. 06. 2019, právoplatným dňa 24. 08. 2021, pričom o výške tejto náhrady bolo rozhodnuté následne exekučným titulom. Vymáhaná pohľadávka oprávneného tak nie je pohľadávkou, ktorá by patrila zosnulej matke povinných 2/ a 3/, pretože v čase jej úmrtia táto pohľadávka neexistovala, keď vznikla až právoplatnosťou výroku VI. rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 8C/103/2015-154 zo dňa 03. 06. 2019, teda dňa 24. 08. 2021, kedy bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, pričom sporovou stranou, ktorej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, boli v tom čase už aj povinní 2/ a 3/. Sťažnostný súd tak konštatuje, že pohľadávka vymáhaná v predmetnej exekúcii nie je pohľadávkou zosnulej matky povinného 2/ a 3/, za ktorú by mali povinní 2/ a 3/ zodpovedať len v rozsahu § 470 Občianskeho zákonníka, ale je ich vlastnou pohľadávkou, a teda túto musia uhradiť spoločne a nerozdielne spolu s povinným 1/ v celom rozsahu tak, ako im to ukladá exekučný titul.

15. Napokon, sťažnostný súd poukazuje na to, že sporná otázka dedičskej zodpovednosti povinných 2/ a 3/ bola riešená už v základnom konaní, pričom o tejto otázke bolo právoplatne rozhodnuté

súdom v základnom konaní (ako to vyplýva z pripojených súdnych rozhodnutí). Pokiaľ teda povinný 2/ nesúhlasil s exekučným titulom, mal možnosť sa voči nemu brániť (podaním sťažnosti), čo však neučinil, a exekučný titul tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. V tomto smere treba zdôrazniť, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd totiž nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou a jeho právomoci sú limitované povahou exekučného konania, pretože vo vykonávacom konaní exekučný súd už len vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Tiež to znamená, že vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (porovnaj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 20Cdo/1940/2008).

16. V nadväznosti na vyššie uvedené tak sťažnostný súd musí konštatovať nedôvodnosť návrhu povinného 3/ na zastavenie exekúcie, keď povinný 3/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku (ani len v časti), či o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd prvej inštancie preto napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1816/2022 zo dňa 01. 03. 2023 postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že návrh povinného 3/ na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu.

17. Keďže povinný 3/ inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd prvej inštancie rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

18. Pretože súd prvej inštancie návrh povinného 3/ na zastavenie exekúcie zamietol, čím vyhovel sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1816/2022 zo dňa 01. 03. 2023, nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného 3/ na zastavenie exekúcie súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Pokiaľ ide o ich výšku, súd oprávnenému priznal náhradu trov v sume 198,28 Eur spočívajúcu v odmene za dva úkony právnej služby nasledovne:
1/ Vyjadrenie k návrhu na zast. exekúcie z 17. 10. 2022 ... odmena 70,54 Eur + RP 11,63 Eur;
2/ Sťažnosť z 23. 03. 2023 ..... odmena 70,54 Eur + RP 12,52 Eur;
navýšené o DPH 20 % v sume 33,05 Eur (pretože právny zástupca oprávneného je jej platiteľom); to všetko s poukazom na § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného voči povinnému 3/ vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (